

Ив. Андреевъ, когото имахми случай лично да знаемъ въ Одесса, е воспламененъ сореволюционеръ на българското учение и не жалѣе трудове за това добро. Той поживѣ малко врѣме въ Българията, гдѣто ако останваше по-много, по-много свѣдѣнія ищяше да открие за языкъ нашъ. Той издаде Географія Българска, която можеше да се нарече добра за училищата, ако содържаваше и Оттоманската имперія... Но Г. Андреевъ не сѣди празенъ по други прѣдмети. Тѣ дни видѣхми пхрвийатъ му брой (номеръ) на *Извѣтникъ азъ* му Български, издаденъ въ Липиска 20 априлия сего года. Сърадвахме сж за това, че ще имамы и другий — Българскій дневникъ, и отъ чисто сжрце му желаеми добъръ услѣхъ. *Той дневникъ видися, чи ще стане много полезенъ за Българията* и за това нека ни позволи издатель му да кажемъ мнѣнието си за напечатанный отъ пхрвий листъ. "Г-нъ Априловъ мисли, че било по-добро да се назовялъ вѣстника „Българска Пчела“ или „Български Извѣтникъ.“ Той му съвѣтва да не е твърдъ воленъ и да избѣгва изреченія нѣкои, както „гражданско и свободно управление,“ — „дѣлата на нашитѣ юнаци и царѣ,“ „честъта на бащинията“ и пр. Сжщо така му съвѣтва да избѣгва и описанието на такива прѣдмети, които можтъ да ги приематъ недоброжелателитѣ ни за лошава.

Отъ тѣзи бѣлѣжка на Априлова трѣбва да се заключи, че *Българ. Орелъ* се е писалъ доволно свободно, поне е ималъ свободолюбиви тенденции йоще отъ първия си брой.

Слѣдъ малко Богоровъ прѣминава отъ Липиска въ Цариградъ и подкача *Цариградски вѣстникъ*, излязя веднѣжъ въ седмицата, захваща отъ януарий 1848 год. fol 4 стр. Съ име *Цариградски Вѣстникъ* се е издавалъ до 65 брой, 15 дек. 1851 г. подъ редакцията на Ив. А. Богоровъ (Д-ръ Богоровъ), а отъ тогазъ до 1861 г. съ име *Цариградски Вѣстникъ* подъ редакцията на Александра Екзархъ.

Александръ Екзархъ е билъ род. въ 1812 г. въ Стара Загора, а умрѣлъ въ 1892, вѣспитанникъ парижски и дълги години драгоманинъ въ Турското Посолство въ Парижъ (1866 — 1876 г.) Въ врѣме на пхтуванието си въ Россия А. Екзархъ е намѣрилъ и добилъ чужди срѣдства не само да издава нѣколко години „Ц. Вѣстникъ,“ но и да раздава даромъ книжки на нуждающитѣ се български школи. Той е спомогналъ и да се отворятъ много таквизъ.

Цариград. Вѣстникъ се е издавалъ тринадесетъ години. Позволенieto за издаване е билъ получилъ върху си Турко-Василаки, Върбичанинъ, драгоманинъ при В. Порта.